

№001 лютий 2010

**Вісник
Київської міської організації**

Наша Україна

ГОЛОСУВАТИ ЗА ОДНОГО-ВТРАТИТИ ГОЛОВУ ЗА ДРУГОГО-НЕ МАТИ СЕРЦЯ

Розпочинається новий політичний етап. Його парадоксальність в тому, що українці на вільних виборах, по суті, не мають справжнього українського вибору. На жаль, виборець, втомлений постійними політичними чварами й труднощами економічної кризи, повірив популістським обіцянкам. Переконаний, переміг чужий, неукраїнський проект, і всім нам доведеться дуже скоро це усвідомити. Не бачу принципової різниці між обома кандидатами. Голосувати за одного – втратити голову. Голосувати за другого претендента – не мати серця. За обома стоять олігархічні кланові системи, для яких Україна є лише поживою. В обох немає національної ідеології. Їхня ідеологія – популізм. Обоє своїми конкретними діями довели, що демократія для них – це просто ширма, яка прикриває авторитаризм і корупцію, а європейські та національні цінності – чужі й, думаю, незрозумілі. Якщо ми здатні об'єднатися, то зможемо вберегти країну і людей від будь-яких авторитарних чи антиукраїнських загроз.

На жаль, сьогодні ці загрози досить реальні: Це й загроза банкрутства "Нафтогазу" України, втрати права власності на газотранспортну національну систему, а з нею – і втрата енергетичної та економічної незалежності. Це втрата проекту транспортування каспійської нафти в Україну "Одеса-Броди". Це – "ручне управління" економікою. Це – вже неукраїнська металургія.

Це – старі й нові десятки мільярдів доларів державних боргів, які вже лягли на наші плечі й плечі наших дітей. Це – російська військова присутність в Україні. Це – забуття всього українського, це – маскування під українське. Це – Україна без реформ. Це – Україна без української душі.

Назвавши цей ряд, я кажу про загрози від Юлії Тимошенко. Є й інший ряд: Це – згорання європейського і євроатлантичного курсу України. Це – денационалізація і деукраїнізація нашого народу, маргіналізація української мови, культури й освіти, забуття. Це я кажу про загрози від Віктора Януковича, далеко не повні. Обидва ряди загроз, які я перерахував, це – триумф "малоросійства". А "малоросійство", як казала Леся Українка, – це не політика і навіть не тактика, це завжди ... тотальна капітуляція". Нарешті, це загроза свободі слова, яку

не терпить ні Тимошенко, ні Янукович. Це загроза Конституції, яку вони разом вже намагалися декілька разів за кулісами перекопати під себе, щоб узурпувати владу в державі на роки вперед. Повторюю, я не поділяю ці цінності, я не поділяю такий вибір, але хочу сказати як громадянин цієї країни, як демократичний Президент: я завжди буду вітати будь-який вибір людей будь-який вибір українського виборця, який він зробить 7 лютого на роки вперед.

*Із промови
Президента України Віктора Ющенка
з нагоди 91-ої річниці проголошення Акта Злуки*

ЗВЕРНЕННЯ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПАРТІЇ «НАША УКРАЇНА» ДО КИЯН

Шановні кияни! Київська міська організація партії "Наша Україна" щиро дякує всім, хто прийшов на виборчі дільниці і скористався своїм конституційним правом. Ваша небайдужість є найвірнішою запорукою того, що нинішні негаразди будуть подолані і Україна, витримавши іспит на зрілість, зрештою, вийде на траєкторію сталого зростання. Особлива подяка тим громадянам, хто віддав свій голос за лідера нашої політичної сили – Віктора Ющенка. Ми вдячні Вам за підтримку його політичного курсу на розбудову України як демократичної, суверенної та незалежної Держави. Ми впевнені, що Ваш вибір є міцним та свідомим і саме тому звер-

таємось до Вас із закликом прийти 7 лютого на дільниці та проголосувати проти обох кандидатів, що вийшли до другого туру. Таке голосування стане потужним сигналом як В.Януковичу так і Ю.Тимошенко, що патріотично налаштований виборець не вірить в їхню спроможність захистити демократію, в їхню здатність послідовно розбудовувати Україну як суверенну та незалежну державу. Ми впевнені, що наш заклик буде почуто і це стане початком об'єднання всіх політичних сил демократичного спрямування, першим кроком на шляху до майбутніх перемог.

5 АРГУМЕНТІВ ДЛЯ КИЯН ПРОТИ ТИМОШЕНКО

1. Ю.Тимошенко з моменту її призначення на посаду Прем'єр-міністра України не запропонувала жодних змін до законодавства, жодної реформи, на які розраховували і кияни, і всі українці.
2. Ю. Тимошенко підписала злочинні домовленості в енергетичній сфері, які поставили під загрозу державний суверенітет України. Вона сприяє дерібану землі олігархам із свого оточення та перешкоджає її вільній купівлі та продажу.
3. Ю.Тимошенко, попри обіцянку виграти, програла дострокові вибори мера Києва, які ініціювали демократичні сили і тим самим дозволила злочинному клану Черновецького залишитися при владі.
4. Ю.Тимошенко шляхом інтриг та зради ініціювала розкол демократичних сил і блокувала остаточну перемогу їх над олігархічними силами.
5. Ю.Тимошенко підмінила боротьбу з наслідками кучмізму і радянського тоталітаризму на імітацію боротьби та заміну її популістськими гаслами, що спричинило підрив довіри до національно-демократичного руху в Україні.

5 АРГУМЕНТІВ ДЛЯ КИЯН ПРОТИ ЯНУКОВИЧА

1. В. Янукович на посаді Прем'єр-міністра України та перебуваючи в опозиції проводив антидемократичну, антидержавну політику, метою якої було впровадження в Україні влади купки промислових олігархів та закріпачення ними українського народу.
2. В. Янукович за допомогою блокування в Київській фракції Л. Черновецького підтримує і бере участь у протизаконній діяльності мера Києва, спрямованих на перетворення української столиці на місце потворної забудови.
3. В. Янукович сприяє приходу до влади на всіх рівнях вихідців з донецького криміналітету, метою якого є узурпація влади в державі та сприяння російському імперському впливу.
4. В.Янукович є послідовником посткомуністичного режиму Кучми-Кравчука, за яких український народ, як і всі кияни зазнали найбільших утисків і принижень з часів СРСР.
5. В.Янукович сприяв уникненню від кримінальної відповідальності кримінальних злочинців шляхом зарахування їх до прохідної частини списку підконтрольної йому Партії Регіонів.

Не підтримую жодного кандидата

НІХТО НІКУДИ НЕ ЙДЕ. Я ЗАЛИШАЮСЬ У ПОЛІТИЦІ!

Я вдячний тим, хто підтримував мене завжди.

І я рівною мірою шаную тих, хто був незгоден із мною. Їхня незгода — це перший доказ того, що вони теж пройнялись духом свободи, духом вибору, що з їхніх сердець нарешті пішов страх, страх перед владою і відчуття приреченості перед нею.

Я гордий тим, що за п'ять років мого президентства дух соборності, дух патріотизму, як живе зерно, ожив в душах десятків мільйонів українців.

Ось основні речі, які назавжди змінили, на мій погляд, українське суспільство.

Перше — це національна ідея, ідея сильної, справедливої і вільної держави, відродження української мови, культури, відродження нашої пам'яті і самої нашої ідентичності. П'ять років тому ці теми навіть не стояли на порядку денному мільйонів людей. Нині вони заволоділи суспільною свідомістю і стали тим ферментом, який творить єдину політичну українську націю та її нову ідеологію.

Друге — це європейський вибір України, у найширшому значенні цього слова. Він об'єднав практично усе наше суспільство, усіх громадян, незалежно всіх їхніх політичних уподобань.

Сьогодні ми сприймаємо цей вибір як відновлення нашої європейської сутності, як повернення в той цивілізаційний простір, до якого ми завжди належали.

Третє — не менш важливе. Ніж перше й друге. Це — здобута нами свобода й демократія. Я кажу про свободу як про нову найвищу реальну цінність Українського народу, яка, очевидно, належно на сьогодні не оцінена, тому поки що залишається безцінною. Реальність нашої свободи продемонстрував перший тур президентських виборів.

Я не опускаю руки. У мене немає підстав для цього. Переконалися, пройде час, ми усвідомимо, що відбулося у першому, у другому турі. Це потрібно. Такі епізоди потрібні для переосмислення. Для мільйонів людей. Щоб почати цінувати те, що задавалося декілька років безцінним — те, що не мало ціни.

За мною стоїть моя політична сила "Наша Україна". Ми жодного разу не зрадили національної ідеї та національних інтересів. Ми — національно-демократичний рух, який має енергію і тверду волю йти далі, боротися за рідну справу і перемогти задля України, нашого народу і держави.

Із промови Президента України Віктора Ющенка з нагоди 91-ї річниці проголошення Акта Злуки

ДЕМОКРАТІЯ В ОПОЗИЦІЇ

Нинішні вибори переконали в тому, що за останні п'ять років патріотичні та демократичні сили роз'їла іржа непомірних амбіцій окремих політиків та корпоративних інтересів певних політичних сил. Лідери деяких партій, декларуючи підтримку курсу Віктора Ющенка на створення єдиної політичної партії демократичного спрямування, фактично переймалися лише дрібними інтригами, виборюючи прохідні місця у виборчих списках та посади у владних структурах. В результаті цього Президент України залишився без потужної політичної підтримки.

Окремі оцінки заслугують лідери політичних партій, що напередодні дострокових виборів у вересні 2007 року створили виборчий блок Наша Україна — Народна самооборона. У договорі про утворення блоку чітко сказано, що його творці беруть на себе зобов'язання працювати над виконанням передвиборної програми Президента України Віктора Ющенка та створити єдину партію протягом 2007 року. Про взяті зобов'язання забули вже на наступний день після складання присяги народними депутатами від блоку у Верховній Раді. Більше того, згодом, лідери "Народної самооборони", Народного Руху України, Християнсько-демократичного союзу, Європейської партії України та Партії захисників Вітчизни здійснили акт політичної зради, підтримавши на президентських виборах кандидатуру політичного конкурента.

Саме ці обставини призвели до дезорієнтації виборців з демократичного табору, що, зрештою, стало причиною не потраплення єдиного послідовно проукраїнського кандидата на посаду глави держави до другого туру. Ми повинні зробити відповідні висновки, хай якими гіркими вони не будуть, донести їх до нашого виборця, згуртуватись навколо нашого лідера Віктора Ющенка та рухатися вперед.

Політрада партії "Наша Україна" звертається до всіх політичних сил демократичного спрямування, що не запламували себе політичною зрадою.

По-перше, ми пропонуємо цим силам терміново — до другого туру президентських виборів — публічно визначитись зі своїм ставленням до політичного курсу Віктора Ющенка на ствердження України як демократичної, незалежної та суверенної держави.

По-друге, публічно підтвердити намір щодо створення єдиної партії.

По-третє, підписати протокол про наміри щодо створення такої партії шляхом входження до лав партії "Наша Україна", з фіксацією чітких строків об'єднаної процесу.

Ми переконані, що нинішня президентська кампанія стане належним уроком для усіх патріотів України, для яких демократичний лад є єдино можливим політичним устроєм для нашої держави.

Із Звернення Політради партії "Наша Україна" до політичних сил національно-демократичного спрямування

КИЇВ: ВІД ЗМАГАНЬ У ПОПУЛІЗМІ ДО КОНКУРСУ СТРАТЕГІЙ

Розмову з Головою Київської міської організації Юрієм Єхануровим вела кореспондент Вільної агенції Ганна Неледєва

— Україна вже почула оцінку перебігу виборів від Віктора Ющенка. Що б ви хотіли додати до думки Президента?

— Президентські вибори наочно показали, що наше суспільство ще не набуло справжнього імунітету проти популізму та не перехворіло на політичний інфантилізм. На жаль, велика кількість українців так і не зрозуміла, що вона обирає главу держави, який має певні повноваження та цілком конкретне коло обов'язків в наявній системі влади. Одна частина наших співгромадян обирала собі "справедливу царицю", інша голосувала за "свого парня". Очевидно, що ці вибори стануть серйозним уроком для тієї частини нашого суспільства, яка чекає, що хтось прийде і вирішить усі його проблеми. Наслідком "одужання" цієї групи наших співгромадян стане формування в Україні критичної суспільної маси, необхідної для проведення радикальних реформ та запровадження курсу на модернізацію країни.

— Політичні партнери Президента не дотрималися своїх зобов'язань 2007 року і покинули корабель Ющенка. Чи стала їх зрада причиною програшу Віктора Ющенка?

— Віктор Ющенко — випередив час, тому програв сьогоднішня. Левова частка проблем партії "Наша Україна" та самого Віктора Андрійовича полягає в тому, що попри реалії вітчизняної політики, він завжди виконує

політичні домовленості, вірить, що можливо об'єднати всіх демократів разом, і що ці об'єднані демократи потім дружно не зрадять його.

Всі інші політики першого ешелону, будь-то Тимошенко, чи Янукович ведуть безжалісну війну на знищення зрадників, тільки не Віктор Андрійович. Хіба можливо собі уявити, щоб половина фракції БЮТ чи регіоналів у Верховній Раді підтримувала Президента Ющенка? Зате деякі депутати "Нашої України" навіть термін придумали "протимошенківська частина НУ".

— Ви один з небагатьох політиків, хто вже давно і стабільно підтримує ідеї Ющенка. Його програш сьогодні, це програш демократичної ідеї в Україні взагалі?

— Не варто посипати голову попелом. Це справа слабкодушких, а ми себе такими не вважаємо. Так як і лідер В.Ющенко, і я, і партія приймаємо та визнаємо вибір українського народу. Тепер справа за тим, щоб визначитись з власними помилками та прорахунками: де і чому ми поступились популізму, чому не змогли достукатись до свого виборця? Думаю, що прихильників демократичного шляху розвитку країни та патріотів України в столиці у порівнянні з 2004 роком не поменшало. Тому нам є з ким працювати і є кому доводити свою спроможність гідно представляти та захищати їхні інтереси.

— Для прихильників Віктора Ющенка вибори закінчилися. Як ви оцінюєте

роботу команди Ющенка як голова Київської міської організації "Наша Україна"?

— Сьогодні Київська міська організація партії "Наша Україна" не має часу на емоційні розмови, прояви розпачу чи дрібязкове з'ясування стосунків. В передвиборних умовах відразу стає зрозумілим з ким можна йти до людей, а кого краще "демобілізувати", хто являє собою "бойову одиницю", а хто нагадує "мільну бульбашку". Мені як голові організації дуже приємно, що рядовий актив "Нашої України" виявився відданим тим цінностям та орієнтирам, які не похитнули тимчасовими невдачами та негараздами. Ми пройшли добру перевірку, тепер ми знаємо, хто і чого вартий. Отже, час братися за нові справи, вже на рівні нашого рідного Києва. Серед нас є справжні професіонали з питань управління містом, економісти, фахівці з різних аспектів функціонування міського господарства, представники різноманітних громадських організацій, просто небайдужі громадяни. Наше першочергове завдання — донести до київської громади нашу амбітну програму розвитку міста, реалізація якої поверне Київ до перших рядів у переліку європейських столиць, а самим киянам — відчуття безпеки, комфорту та гордості за власне місто.

— Партія "Наша Україна" знову, практично з нуля, починає збирати нав-

коло себе демократичні сили. Завдання важке і швидко не вирішується. А які найближчі плани Київської міської організації "Нашої України"?

— Наш найближчий рубіж — вибори до столичних райрад, що призначено на 30 травня цього року. Ми вважаємо, що влада, яка нехтує інтересами киян, яка перетворила столицю на територію накопичення проблем та небезпеки, має бути переобрана. Наша мета — перетворити ці вибори із змагання в популізмі на конкуренцію Стратегії розвитку Києва. Переконалися, що у разі забезпечення такого змісту перегонів, партія "Наша Україна" зможе залучити на підтримку своїх пропозицій значну кількість киян, які прагнуть будувати своє життя власними силами. А за такої підтримки, разом з іншими демократичними силами, ми швидко введемо міську владу з кулуарів, та розвернемо її в бік вирішення актуальних питань столиці.

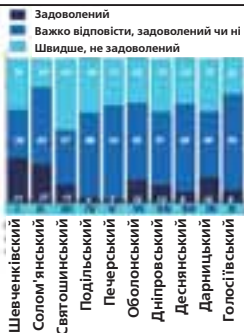

Не підтримую жодного кандидата

ВИМАГАЄМО НЕГАЙНИХ ПЕРЕВИБОРІВ МЕРА КИЄВА

Київська міська організація партії "Наша Україна" знаходиться в опозиції до чинного міського голови Л.Черновецького та створеної на його підтримку більшості у міськраді. Така позиція Київської міської організації партії "Наша Україна" зумовлена тим, що нинішній міський голова та його більшість систематично нехтують інтересами киян та фактично не займаються проблемами розвитку міста, віддаючи перевагу кулуарному вирішенню земельних питань.

Київська міська організація партії "Наша Україна" вважає, що дострокові вибори дадуть змогу обрати у Києві компетентну владу, яка повернеться обличчям до вирішення гострих інфраструктурних та господарських проблем столиці України та поверне її до переліку найкращих столиць Європи.

ВЛАДУ У КИЄВІ ПОТРІБНО МІНЯТИ

Так кияни відповіли на запитання центру соціальних і політичних досліджень "Соціс": Наскільки ви особисто задоволені діяльністю голови адміністрації району, в якому мешкаєте?

<http://www.kreschatik.kiev.ua/ua/3150/art/1190836709.html>

ВІЛЬНОМУ КИЄВУ НЕ ПОТРІБНА ВЛАДА КИШЕНЬКОВИХ ПАРТІЙ!

За ініціативи партії "Наша Україна" вже найближчим часом будуть призначені вибори міського голови м. Києва. І відбутися вони мають якнайкоріше. Космічна ера міста має скінчитися, а корумпований клан Черновецьких має стати ганебною історією. Але що чекає на киян після виборів?

В черзі на владне київське крісло вишикувались представники іменних партійних пірамід, на верхівці яких стоять голови потужних олігархічних кланів, які мало чим відрізняються один від одного. Маючи коріння в промислових регіонах сходу України, ці лідери звикли вичавлювати, як лимон, за мізерну зарплатню робітників-батьків на підконтрольних підприємствах. Вони звикли відноситись до людей, як до безправного бидла, а самі поводять себе, як пострадянські керівники за часів кучмізму. Такими партіями є Партія Регіонів, Блок Юлії Тимошенко, Блок Черновецького та інші. Тому не дивно, що після приходу до влади в Києві лідери цих блоків так само зневажливо ставляться і до нас, киян. Адже наші права поважають, доки ми маємо право вибору, коли ж ми його позбуваємося, відразу втрачаємо і повагу, і увагу. Зникають і права. Зате обов'язки залишаються — вчасно платити за газ, світло, житло по завищених тарифах, платити втридорога на громадський транспорт. Ну і, звісно ж, **витримувати натовпи іногородніх чиновників, привезених з собою авторитарними лідерами, які не люблять і не поважають ні Києва, ні киян. Тому вони тільки імітують виконання обіцянок, — а насправді набивають власні кишені і кишені своїх хазяїв.**

Тому партія "Наша Україна", зберігаючи вірність демократичним традиціям, не може далі миритись з таким станом справ.

Ми закликаємо Вас більш уважено ставитись до виборів київської влади і міського голови і підтримати програмні ініціативи партії "Наша Україна" у справі демократизації київської влади:

- Надання більших прав місцевим громадам — організаціям самоуправління громадян на рівні мікрорайонів, окремих будинків і надання їм права контролю за діяльністю районних та міської Рад.
- Обмеження можливості міського голови на прийняття авторитарних рішень з метою подолання мафіозних та корупційних відносин в системі міського правління, зменшення прохідного бар'єру на виборах до Київради та районних Рад та зменшення термінів перебування при владі обраних.
- Сприяння розвитку конкурентних відносин у сфері житлово-комунального господарства, коли за право обслуговування наших будинків будуть змагатись декілька ЖЕКів, а не один.
- Спрощення отримання киянами дозволених документів на організацію та ведення приватного бізнесу в місті з метою подолання безробіття і кризових явищ.
- Сприяння притоку до міста інвестицій шляхом спрощення оподаткування для тих підприємств, які хочуть продавати свої товари, надавати послуги мешканцям Києва.
- Сприяння розвитку публічності прийняття будь-яких рішень, в тому числі, і в питаннях міського будівництва.

7 лютого український народ продовжить обирати свою майбутню долю. Нелегким вибором між Януковичем і Тимошенко діляться відомі кияни...

Юрій Андрухович, письменник:
НЕХАЙ ІДУТЬ ОБОЄ К БІСУ,

Поки що я думаю, що просто не піду голосувати. Набридло вигадувати якісь аргументи про "менше зло", тому нехай ідуть вони обоє к бісу. Ну хіба що станеться щось дуже дивне — і Тимошенко знайде якісь такі надзвичайно проникливі проєвропейські слова, або її відкрито підтримають ЄС і США, загалом Захід, тоді, можливо, в останній момент я таки піду і вкотре дам себе обманути. Янукович, як ви розумієте, взагалі не обговорюється.

Ярослав Грицак, історик, публіцист:
ВІДПОВІДАЮ, ЯК СОКРАТ: ЩО Б МИ НЕ РОБИЛИ — ГОЛОСУВАЛИ "ЗА", "ПРОТИ ВСІХ" ЧИ ВЗАГАЛІ НЕ ЙШЛИ НА ВИБОРИ — МИ ВСЕ ОДНО ПРО ЦЕ ЩЕ ПОЖАЛІЄМО.

Насправді здорово мислячій людині не залишається іншого вибору, ніж готуватися до наступних виборів. Ці вибори ми вже програли — і, треба щиро сказати, кожен з нас несе свою відповідальність за цю поразку. Людині мислячій треба визнати свою поразку й пробувати перетворити її на певний шанс: бо з тверезого усвідомлення причин цієї поразки можна будувати здорову альтернативу.

Лесь Подерв'янський, письменник, художник:
ОБИДВА НІЧОГО ДОБРОГО УКРАЇНІ НЕ ПРИНЕСУТЬ

Особисто я не піду голосувати, бо для мене обидві кандидатури однаково неприйнятні. На мою думку, чим менше людей прийде голосувати, тим меншою буде легітимність того, коли оберуть.

Ці обоє нічого доброго Україні не принесуть. Це впливає з дуже багатьох показників. Ці люди протягом останніх п'яти років нічого не зробили корисного для України, хоча обидва були при владі.

<http://www.unian.ua/ukr/print/358715>

ПРИЧИН ЗНЯТИ ЛЕОНІДА ЧЕРНОВЕЦЬКОГО

1. Л. Черновецький не проводить в Києві відкритої демократичної політики, а займається розбещенням виборців та інтриганством.
2. Л. Черновецький сприяє розвитку корупції в міській владі Києва, розпродаючи землю за безцінь або просто даруючи її найближчому оточенню.
3. Л. Черновецький причетний до спотворення хаотичною забудовою центральної частини Києва та прилеглих до центру вулиць.
4. Л. Черновецький нічого не зробив для реформування міського ЖКГ та ініціював підвищення тарифів на комунальні послуги.
5. Л. Черновецький чинить спротив намаганням православної більшості міста відтворити славу Києва, як центру українського та світового Православ'я та насаджує ворожі киянам секти та культу.
6. Л. Черновецький цілеспрямовано знищує київські парки, зелені зони та прибудинкові території. Саме за його сприяння площа зелених насаджень в Києві скоротилась майже на 30%.
7. Л. Черновецький ігнорує виконання державних законодавчих актів та указів, зокрема, Президента України.

Не підтримую жодного кандидата

БАЧИВ КИЇВ І КРАЩИХ МЕРІВ

Перші вибори міського голови відбулися в Києві після скасування Магдебурзького права, 19 березня 1835 р. На жаль, історія не зберегла біографій перших градоначальників. Але, судячи з імен, декотрі з них були іноземного походження — Павло Демидов Сан-Донато, Густав Ейсман, Микола Ренненкамф, Іван Толлі.

Уродженець Волині Степан Сольський (1887-1900) був сином священика, закінчив Кременчуцьку духовну семінарію та Київську духовну академію, де згодом викладав Новий Заповіт. За 25 років своєї діяльності він одержав звання заслуженого ординарного професора й богословський ступінь доктора. Посаду голови Київської міської думи Сольський обіймав до самої смерті. Цей мер вирізнявся демократичними поглядами й відданістю справі благоустрою столиці, активно виступав за впровадження новинок техніки в міському господарстві. При ньому в Києві почалася телефонізація, з'явилися побутові електромережі, було пущено перший трамвай. Під керівництвом цієї людини завершилося будівництво Володимирського собору, було споруджено пам'ятник Богдану Хмельницькому. Поховано Сольського на Лук'янівському цвинтарі, про який він піклувався все життя. З 1997 року його склеп служить каплицею і має статус пам'ятника історії.

Павло Демидов Сан-Донато

1919 року посаду голови Києва було скасовано, точніше, перейменовано на посаду голови міськради. Вражає той факт, що майже всіх, котрі обіймали цю посаду з 1929 до 1940 р., було репресовано й розстріляно.

Єдиним киянином, що обіймав

Степан Сольський

посаду глави столиці, за збереженими даними, був Олександр Оглоблін (справжнє прізвище — Мезько, нове одержав від вітчима). Походив зі стародавнього білорусько-українського роду Лашкевичів. Навчався в Третій київській чоловічій гімназії, із 1917 року — на історико-філологічному факультеті Київського університету. Закінчивши його, працював учителем української мови й українознавства в гімназії під Києвом, а з березня 1920-го — викладав у Київському робітничо-селянському університеті. Третього квітня 1922 року він одержав професорське звання, а через чотири роки захистив

Олександр Оглоблін

докторську дисертацію і тоді ж почав співробітничати з Усеукраїнською академією наук. Наприкінці 1930-го його заарештували, але на початку наступного року звільнили.

Олександр Оглоблін доклав багато зусиль для відновлення міста. Завдяки йому знову пішли трамваї, запрацювали телефонна мережа, водопровід, електростанція, відновила роботу Українська академія наук. Саме він ініціював збір архівних матеріалів про злочини комуністичного режиму. З посади його зняли німці за "надмірну" пропаганду української національної культури. Помер порівняно недавно — 16 лютого 1992 року в м. Спрингфілд (США).

Мери столиці наших днів також усі без винятку родом із периферії: Микола Лаврухін (1990) — Митяківська станція Тарасівського району Рос-

товської області; Григорій Малишевський (1990-1991) — с. Рогозів Бориспільського району Київської області; Іван Салій (1992-1993) — с. Іржавець Ічнянського району Чернігівської області; Леонід Косаківський (1995-1996) — с. Чернівці Могилів-Подільського району Вінницької області; Олександр Омельченко (із 1999) — с. Зосів Липовецького району Вінницької області.

Як бачимо, в сучасному Києві працюють і скеровують усе життя вихідці із різних областей України, а то й інших країн. Важко повірити, що серед корінних киян різних епох знайшовся лише один гідний керувати справами свого міста. У чому ж причина такого феномена?

На думку директора Державного архіву Києва Віри Купченко, уся справа — у психології. Людина, що народилася й виросла на периферії, з дитинства привчена долати різноманітні труднощі. Це стосується як відсутності банальних побутових вигод, так і реалізації честолюбних задумів. А стосовно столичних підлітків, то їм, на думку Віри Купченко, притаманна певна життєва інертність — у батьківському теплі й затишку багато земних благ дістаються легко. А це наводить на думку, що прагнути чогось більшого немає гострої потреби. Іншої думки дотримується Сергій Карамаш. Причину того, що градоначальниками Києва майже завжди були приїжджі чиновники, він убачає в політичних інтересах тієї чи іншої влади, особливо в радянський період. Від людини, котра опинялася в кріслі мера, передусім вимагали сліпого виконання партійної волі, а вже потім — уміння жити інтересами міста.

<http://www.dt.ua/3000/3150/40637/>

Социологические институты исследующие настроения и проблемы киевляне уже не один год убеждают нас в том, что жители столицы являются политически пассивными гражданами страны, а Майдан был почти единственным исключением из правил.

67%
КИЯН
прийшли
на вибори
це аж ніяк не
політична
пасивність

Резюмируя собственные исследования, представители института Разумкова утверждают, что киевляне готовы отстаивать свои права преимущественно тогда, когда бульдозер начинает рыть наш собственный двор. А если он роет соседний, или под Лаврой, то мы еще подумаем.

СТОЛИЧНЫЕ ПРЕДПОЧТЕНИЯ

Центр "Социс" утверждает, что киевляне аполитичны, так как 79% из них не принадлежат ни к одному политическому объединению, даже не входят в кружки "Умельные руки" (<http://www.kreschatic.kiev.ua/>). А из того, что мы не знаем как зовут глав наших районов, и не разбираемся в том, кто отвечает за вывоз мусора, делается вывод, что киевляне не очень четко представляют себе систему управления. Хочется возразить уважаемым социологическим инстанциям.

<http://www.zn.ua>, <http://www.kreschatic.kiev.ua>

ЛИШЕ
КОЖЕН ТРЕТІЙ КИЯНИН
може купувати тільки
необхідні недорогі речі

Да, мы пассивно проводим свое свободное время и не любим занятий спортом (исследование "Социс"); да, 29% из нас может покупать только необходимые недорогие вещи, 9% киевлян едва сводят концы с концами, и только один из ста чувствует себя обеспеченным человеком (исследование центра Разумкова).

Но 67% пришедших на выборы — это не называется политической пассивностью. Это цифра говорит об активной гражданской ответственности киевлян. И нам совсем не все равно какой у нас будет

президент, потому, что одной из главных проблем, по результатам исследования института Разумкова, мы считаем коррумпированность власти.

«Наш Київ» — Вісник Київської міської організації політичної партії «Наша Україна», адреса: м. Київ 03057, вул. Металістів, 15, тел. 277-67-03(04), e-mail: nash-kiiev@ukr.net, відповідальний Андрій Гармаш, наклад 490 прим., друк ТОВ

Не підтримую жодного кандидата